

การแต่งเจตนาไทยดกกลฉฉฉฉ

นายอำนาจ เจตน์เจริญวิวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสุตปริชญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๔

ISBN 974 - 564 - 071 - 9

010836

i 18308570

A DECLARATION OF INTENTION OWING TO A FRAUD

Mr. Amnat Jedcharoenruk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements

for the degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสวงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้ง

โดย

นายอำนาจ เจตนเจวิญรักษ์

ภาควิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... *สุประคิชฐ์ บุขนาค* คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิชฐ์ บุขนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... *สุประคิชฐ์ บุขนาค* ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จตุทา กุลบุศย์)

..... *ไชยยศ เหมะรัชตะ* กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ)

..... *ชวรงค์ อูวรรณโณ* กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวรงค์ อูวรรณโณ)

..... *ชิตทิพย์ เชื้อบุญชัย* กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิตทิพย์ เชื้อบุญชัย)

..... *ชุตินวงศ์* กรรมการ
(อาจารย์เข้มชัย ชุตินวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้ง

ชื่อ

นายอำนาจ เจตนเจริญรักษ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมะรัชตะ

ภาควิชา

นิติศาสตร์

ปีการศึกษา

๒๕๒๗

บทคัดย่อ

การแสดงเจตนาด้วยความสมัครใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในเรื่องนิติกรรม ถ้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งได้แสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้ง ย่อมถือไม่ได้ว่าเขามีความสมัครใจที่จะแสดงเจตนาทำนิติกรรม อย่างไรก็ตาม การจะพิจารณาว่ากรณีใดเป็นเรื่องการแสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้งหรือไม่ และจะมีผลมากน้อยเพียงใดนั้น เป็นเรื่องยากทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ เพราะกฎหมายไม่สามารถบัญญัติแยกแยะในรายละเอียดได้ แม้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย ซึ่งมีบัญญัติหลักกฎหมายเรื่องการแสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้งไว้ความมาตรา ๑๒๑ - ๑๒๕ ก็ไม่เป็นการเพียงพอที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะเนื้อหาในเรื่องการแสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้งมีความสลับซับซ้อน เช่น ในเรื่ององค์ประกอบของการทำกลั่นแกล้งต้องมีการหลอกลวง และมีเจตนาหลอกลวง ซึ่งแต่ละหัวข้อก็มีรายละเอียดปลีกย่อยลงไปอีก หรือการแบ่งกลั่นแกล้งเป็นกลั่นแกล้งที่ถึงขนาด กลั่นแกล้งเพื่อเหตุ หรือกลั่นแกล้งโดยคู่กรณี กลั่นแกล้งโดยบุคคลภายนอก กลั่นแกล้งโดยการนิ่ง ฯลฯ ซึ่งแต่ละหัวข้อก็มีปัญหาให้พิจารณาได้มากมาย นอกจากนี้เรื่องการแสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้งยังคาบเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายอื่น ๆ เช่น สำคัญผิด ละเมิด เป็นต้น ดังนั้นเรื่องการแสดงเจตนาโดยถูกกลั่นแกล้งจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่น่าพิจารณาศึกษาเป็นอย่างมาก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาหลักเกณฑ์ในเรื่องการแสวงเจตนาโดย
ถูกกลฉ้อฉล โดยศึกษาเปรียบเทียบหลักกฎหมายต่างประเทศกับหลักกฎหมายไทย พร้อมทั้ง
วิเคราะห์ปัญหาและเสนอข้อคิดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ โดยทำการวิจัยจากตำรา
ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

จากการวิจัยพบว่า การจะเข้าใจถึงหลักเกณฑ์และปัญหาในเรื่องการแสวง
เจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลได้นั้น จำเป็นต้องเข้าใจถึงลักษณะทั่วไปอันเป็นสาระสำคัญในเรื่อง
นี้ก่อน เช่น ลักษณะการหลอกลวง เจตนาหลอกลวง เป็นต้น จากนั้นจึงนำลักษณะทั่วไป
ดังกล่าวไปปรับใช้กับบทบัญญัติในกรณีต่าง ๆ นอกจากนี้ยังจะทำให้สามารถวางหลักใน
การพิจารณาพิพากษาได้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติบางมาตรา
ซึ่งไม่เหมาะสมก็เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการวางหลักเกณฑ์และเข้าใจถึงปัญหาในเรื่อง
การแสวงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉล ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไข บทบัญญัติมาตรา
๑๒๑ วรรค ๓ จากข้อความเดิมเป็นข้อความใหม่ดังนี้ "การบอกกล่าวการแสวงเจตนา
อันใดมาเพราะกลฉ้อฉลนั้น ท่านห้ามมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต"
ซึ่งจะให้ความหมายตรงตามต้นร่างภาษาอังกฤษมากกว่า นอกจากนั้นบทบัญญัติบางมาตรา
เช่น มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ ซึ่งมีปัญหาว่าจะนำมาใช้บังคับในกรณีกลฉ้อฉลเพื่อเหตุโดย
บุคคลภายนอกหรือไม่ ผู้เขียนเห็นว่า หากจะมีการแก้ไขก็ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่า
ไม่ใช้กับกรณีกลฉ้อฉลเพื่อเหตุ หรือใช้กับกรณีกลฉ้อฉลเพื่อเหตุด้วย และท้ายที่สุด ผู้เขียน
เห็นว่า หลักการพิจารณาว่าบุคคลใดได้แสวงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลหรือไม่ ควรพิจารณา
จากคำในตัวผู้แสวงเจตนาประกอบกับพฤติการณ์อื่นด้วย อันจะทำให้ข้อเท็จจริงว่าบุคคล
นั้นได้แสวงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลหรือไม่

Thesis Title A Declaration of Intention owing to a Fraud
Name Mr. Amnat Jedcharoenruk
Thesis Advisor Associate Professor Chaiyos Hemarajata
Department Law
Academic Year 1984

ABSTRACT

A voluntary declaration of intention is an essential element of a juristic act. When a party has made a declaration of intention owing to a fraud, the law does not regard that he has intended to create a juristic act. To determine whether or not such declaration of intention is owed to a fraud and what the effect it will be, however, is difficult both in theoretical and practical aspects because the laws cannot be distinctly enacted in details. Although the Thai Civil and Commercial Code has been provided for the legal principles relating to the declaration owing to a fraud under Sections 121 - 125, it is insufficient to have it clearly understood. It is because the nature of the declaration of intention owing to a fraud is of intricateness. For example, deception and intention of deception will constitute the elements of a fraud, each of which has a lot of details. A fraud can be classified as a principal fraud, an incidental fraud, a fraud by parties, a fraud by a third person, a fraud by intentional silence etc.,

each of which also has many aspects to be taken into consideration. Moreover, the declaration owing to a fraud mainly involves other provisions such as a mistake, tort, etc. Therefore, The declaration of intention owing to a fraud is one of the subjects to be taken into consideration .

This Thesis is therefore made to research and find out the rules relating to the declaration of intention owing to a fraud by comparative study between foreign and Thai legal principles. It will include the analysis of the aspects and proposal of opinions for the solution of those aspects by research from foreign language and Thai texts.

It is found from the research that to understand the rules and aspects concerning the declarations of intention owing to a fraud requires firstly an understanding of general characteristics which constitute essential elements in this issue, i.e. nature of deception, intention of deception. Then the legal provisions in various cases will apply according to the general characteristics. Furthermore, the rules for the trial of cases can be laid down to be conformity with the facts. Some improper provisions, however, are of the hindrances to lay down the rules and understand the problems regarding the declaration owing to a fraud. The writer is of the opinion that the provision of Section 121 paragraph 3 be amended as follows:

" The avoidance of a declaration of intention procured by fraud cannot be set up against a third person acting in good faith."

It seems more proper translation of the English language version.

Besides, some problems arise, namely Section 121 paragraph 2 as whether or not this provision shall apply to a case where an incidental fraud is committed by a third person. The writer is of the opinion that if the amendment of the said provision were initiated, it should be clearly provided whether or not this provision shall apply to a case of an incidental fraud. Finally, the writer would like to express the opinion that the principle of consideration on whether or not any person has declared his intention owing to a fraud should be made from the person himself together with other circumstances from which the facts of whether or not a person has declared his intention owing to a fraud are acquired.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถึติกรรรมประกาศ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมะรัชตะ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้เขียน อันได้แก่การตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำ และแนวความคิดทางวิชาการ ตลอดจนแนะนำคำราและเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ซึ่งประกอบด้วย ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑา กุลบุศย์ ท่านรองศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อูวรรณโณ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิตินันท์ เชื้อบุญชัย และท่านอาจารย์เข้มชัย ชูคิวงค์ ในการที่ท่านได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขเพิ่มเติมทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์วิฑิต มันทาภรณ์ และคุณองอาจ ทองพิทักษ์สกุล ที่ได้กรุณาเสริมสร้างแนวความคิดที่เป็นประโยชน์ในการเขียน ตลอดจนแนะนำและให้ยืมคำราอ้างอิงต่าง ๆ

และท้ายที่สุด ผู้เขียนขอขอบพระคุณ คุณปานจิต เจริญจิตรณรงค์ ผู้พิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาและใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นเล่มอย่างถูกต้องเรียบร้อย แต่อย่างไรก็ดี หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอรับผิดชอบแต่ผู้เดียว และกราบขออภัยล่วงหน้ามา ณ ที่นี้

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทนำ	ญ
บทที่	
๑. บททั่วไป	๑
๑.๑ ความหมายของกลอนฉล	๑
๑.๒ กลอนฉลเป็นสาเหตุให้เจตนาเสื่อมเสียได้อย่างไร	๔
๑.๓ ความจำเป็นในการมีบทบัญญัติเรื่องกลอนฉล	๕
๑.๔ ประวัติความเป็นมาในเรื่องกลอนฉล	๗
๑.๔.๑ กลอนฉลในระบบกฎหมายจารีตประเพณี	๗
๑.๔.๒ กลอนฉลในระบบประมวลกฎหมาย	๘
๑.๕ กลอนฉลเปรียบเทียบกับบทบัญญัติกฎหมายลักษณะอื่น ๆ	๑๐
๑.๕.๑ กลอนฉล - สำคัญผิด	๑๐
๑.๕.๒ กลอนฉล - ชมชู้	๑๒
๑.๕.๓ กลอนฉล - การฉล	๑๓
๑.๕.๔ กลอนฉล - ฉล	๑๔
๑.๕.๕ กลอนฉล - ฉลโกง	๑๕
๑.๕.๖ กลอนฉล - ละเมิด	๑๗
๑.๖ บทบัญญัติเรื่องกลอนฉลตามกฎหมายต่างประเทศ	๑๘
๑.๗ ขอบเขตการใช้บทบัญญัติเรื่องกลอนฉล	๒๓
๑.๗.๑ บทบัญญัติเรื่องกลอนฉลในหลักทั่วไป	๒๓
๑.๗.๒ บทบัญญัติเรื่องกลอนฉลในเฉพาะ	๒๔
๑.๘ ที่มาของบทบัญญัติเรื่องกลอนฉลตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์	๓๓
๑.๙ หลักเกณฑ์ในเรื่องการแสวงเจตนาโดยถูกกลอนฉล	๓๘

๒.	หลักในการพิจารณาถ้อยคำ	๓๕
๒.๑	องค์ประกอบของการทำถ้อยคำ	๓๕
๒.๑.๑	การหลอกลวง	๓๕
๒.๑.๒	เจตนาหลอกลวง	๕๕
๒.๒	ลักษณะถ้อยคำ	๖๔
๒.๒.๑	ถ้อยคำที่ขัดต่อนิติกรรมหรือการยอมรับข้อกำหนดหนักกว่าปกติ	๖๔
๒.๒.๑.๑	ถ้อยคำที่ถึงขนาด	๖๔
๒.๒.๑.๒	ถ้อยคำเพื่อเหตุ	๖๖
๒.๒.๒	การกระทำที่ไม่มีผลต่อนิติกรรมหรือการยอมรับข้อกำหนดหนักกว่าปกติ	๗๒
๒.๒.๒.๑	การกระทำที่ไม่เป็นการหลอกลวง	๗๓
๒.๒.๒.๒	การหลอกลวงที่ไม่ได้ตั้งใจให้มีการแสดงเจตนาทำนิติกรรมหรือไม่ได้ตั้งใจให้ยอมรับข้อกำหนดหนักกว่าปกติ	๗๔
๒.๓	เงื่อนไขการแสดงเจตนาของผู้ทำถ้อยคำ	๗๔
๒.๔	การทำถ้อยคำโดยประมาทเลินเล่อหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงมีได้หรือไม่	๗๕
๓.	บุคคลผู้ทำถ้อยคำ	๘๑
๓.๑	ถ้อยคำโดยคู่กรณี	๘๒
๓.๑.๑	ถ้อยคำโดยคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	๘๓
๓.๑.๒	ถ้อยคำโดยคู่กรณีทั้งสองฝ่าย	๘๓
๓.๒	ถ้อยคำโดยบุคคลภายนอก	๘๓
๓.๒.๑	ถ้อยคำโดยบุคคลภายนอกซึ่งกระทำต่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	๘๓
๓.๒.๒	ถ้อยคำโดยบุคคลภายนอกซึ่งกระทำต่อคู่กรณีทั้งสองฝ่าย	๙๐๑

๔.	ผลของการแสดงเจตนาโดยอุกถกฉฉฉฉ	๑๐๓
๔.๑	ผลในกรณีกถกฉฉฉฉถึงขนาด	๑๐๓
๔.๒	ผลในกรณีกถกฉฉฉฉเพื่อเหตุ	๑๑๕
๔.๓	ความรับผิดชอบของบุคคกถกฉฉฉ	๑๑๕
๔.๓.๑	ความรับผิดชอบในทางละเมิด	๑๑๕
๔.๓.๒	ความรับผิดชอบในทางอาญา	๑๒๑
๕.	หลักการพิจารณาผิดก็ในเรื่องการแสดงเจตนาโดยอุกถกฉฉฉ	๑๒๔
๕.๑	การฟ้องและการต่อสู้คดี	๑๒๔
๕.๑.๑	กรณีพิพาทระหว่างคู่กรณี	๑๒๔
๕.๑.๑.๑	ภาระการพิสูจน์	๑๒๔
๕.๑.๑.๒	การยกข้อต่อสู้คดี	๑๒๕
๕.๑.๒	กรณีพิพาทระหว่างคู่กรณีกับบุคคลภายนอก	๑๓๔
๕.๑.๒.๑	ภาระการพิสูจน์	๑๓๕
๕.๑.๒.๒	การยกข้อต่อสู้คดี	๑๓๕
๕.๒	การนำสืบ	๑๓๖
๕.๒.๑	การนำสืบของคู่กรณี	๑๓๖
๕.๒.๒	การนำสืบของบุคคลภายนอก	๑๓๖
๕.๓	หลักในการวินิจฉัย	๑๓๖
๕.๔	การวินิจฉัยคดีกถกฉฉฉฉที่ทำให้สำคัญผิดในสาระสำคัญแห่ง	
	นิติกรรม	๑๓๘
๕.๔.๑	แนววินิจฉัยโดยคำพิพากษาศฎฎฎฎ	๑๓๘
๕.๔.๒	ความเห็นนักนิติศาสตร์	๑๔๐
๕.๕	อายุความ	๑๔๒
๖.	ข้อสรุปและเสนอแนะ	๑๔๔
	บรรณานุกรม	๑๔๕
	ประวัติผู้เขียน	๑๕๕

บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เรื่อง การแสดงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจควรแก่การศึกษาอย่างมาก เพราะแม้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยจะมีบัญญัติเรื่องนี้ไว้ตามมาตรา ๑๒๑ - ๑๒๕ แต่ล้าหลังหมักหมมคดีดังกล่าวก็ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ชัดเจน นอกจากนี้เรื่อง การแสดงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลยังเป็นเรื่องที่มีความสลับซับซ้อนอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะโดยลักษณะทั่วไปของเนื้อหา เช่น อย่างเป็นการหลอกลวง องค์ประกอบการหลอกลวง ฯลฯ หรือในแง่ความยุ่งยากในการทำความเข้าใจ เพราะมีข้อพิจารณาในรายละเอียดมากมาย เช่น การพิจารณาความหมาย ลักษณะขอบเขต หลักเกณฑ์ของกลฉ้อฉลถึงขนาด กลฉ้อฉลเพียงเหตุ กลฉ้อฉลโดยผู้กรณหรือโดยบุคคลภายนอก การทำกลฉ้อฉลต่อกฎกรณที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย การทำกลฉ้อฉลโดยการนิ่ง ฯลฯ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นอกจากจะเป็นปัญหาในการทำความเข้าใจรายละเอียดแต่ละเรื่องแล้ว ยังต้องพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละเรื่องประกอบกันด้วย นอกจากนี้การแสดงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลยังมีความเกี่ยวข้องกับบทบัญญัติอื่น ๆ เช่น ความสำคัญผิด ฉ้อโกง ละเมิด ฯลฯ อันทำให้เกิดปัญหาความเกี่ยวเนื่องในการพิจารณากันอย่างมาก ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งศาลหรือนักนิติศาสตร์ของไทยและต่างประเทศก็ยังมีความเห็นแตกต่างกัน จึงเป็นการสมควรที่จะพิจารณาวางหลักเกณฑ์เพื่อสร้างความกระจ่างชัดเมื่อเกิดปัญหาในการวินิจฉัย เรื่อง การแสดงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลขึ้น

๒. ขอบเขตและวิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาเพื่อวางหลักเกณฑ์ในเรื่อง การแสดงเจตนาโดยถูกกลฉ้อฉลตามที่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามแนวกฎหมายไทย โดยได้พิจารณาเปรียบเทียบกับหลักกฎหมายต่างประเทศ เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมัน เป็นต้น ใช้วิธีการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลแบบ "Documentary research" ซึ่งศึกษาจากประมวลกฎหมาย ตำรากฎหมาย ตลอดจน -

คำพิพากษาฎีกา การศึกษาใช้วิธีพรรณนาและวิเคราะห์ (Descriptive and analytical method) กล่าวคือ เก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วจะทำการวิเคราะห์ ศึกษาหลักเกณฑ์ ตลอดจนประเด็นข้อโต้แย้งทั้งปวง พร้อมทั้งเสนอแนวความคิดเพื่อ – ประโยชน์ในการหาความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

๓. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้

วิทยานิพนธ์นี้จะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการแสวงเจตนาโดยถูก – ก่อผลได้ดียิ่งขึ้น เป็นประโยชน์แก่การศึกษา ค้นคว้า และวิจัยทางนิติศาสตร์ เนื่อง จากได้เก็บประวัติความเป็นมาและรวบรวมหลักเกณฑ์ แนวความคิดของนักนิติศาสตร์ ตลอดจนการศึกษาร่วมเปรียบเทียบบทบัญญัติกฎหมายไทยกับบทบัญญัติกฎหมายต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่อง รวมทั้งมีข้อเสนอแนะในการ ปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องการแสวงเจตนา โดยถูกกวดขันตามประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ให้มีความกระจ่างชัดและเหมาะสมยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย